

Posudek bakalářské diplomové práce

Autor práce: Lucie Vališová

Název práce: „Dopady proměny sociálních vztahů na japonskou společnost“

Oponent: Mgr. Tereza Nakaya

Hodnotící kritéria:	Známka:
Stanovení cílů práce a jejich dosažení	C
<p>Diplomantka k hodnocení předkládá přepracovnou verzi své bakalářské práce a nutno úvodem uvést, že práce od původní – k obhajobě nedoporučené – verze doznala výrazných obsahových změn.</p> <p>Za cíl své práce si Lucie Vališová stanovila „[...] popsat proměnu společenských a rodinných vztahů v japonské společnosti od období Meidži (1868–1912) až po současnost. Dále charakterizovat důsledky, které tyto proměny měly pro japonskou společnost, jejich příčiny a postoj japonské vlády vůči nim.“ (s. 7) Stanoveného cíle se diplomantce podařilo dosáhnout jen částečně, jelikož popisované změny ani zmiňovaná opatření nejsou pojaty komplexně a nejsou vždy vkládány do patřičného kontextu. Výběr komentovaných dílčích problémů současné japonské společnosti, jakož i zmíněných opatření působí nahodile a popis historické podoby vztahů ve společnosti (kap. 1), konkrétně autorkou práce vymezený na období od japonského starověku až po druhou polovinu 20. století, není možné považovat za obsahově komplexní. Práce tak spíše než fundovaný a komplexní popis pojednané problematiky předkládá nástin vybraných změn, jejich důsledků a možných řešení.</p>	
Struktura, metodologie a argumentace	C
<p>Autorka stať práce člení do dvou hlavních kapitol. V první kapitole se věnuje popisu společensko-historického kontextu, konkrétně historické podobě společenských vztahů „od japonského starověku se zaměřením na období od Meidži po druhou polovinu 20. století“ (s. 7). Časové rozmezí, které si autorka stanovila, je natolik široké, že jeho stručné zpracování v předložené práci působí místy povrchně. Zejména stručná první podkapitola (1.1) „pojednávající“ o historické podobě vztahů do období Meidži působí zjednodušeně. Je otázkou, do jaké míry je tato podkapitola v daném rozsahu vzhledem k pojednávanému tématu relevantní. V následující podkapitole (1.2) se diplomantka zabývá společností v období Meidži s přesahem do období Taišó a Šówa (předválečné</p>	

<p>období) a v poslední podkapitole (1.3) poté poválečnou japonskou společností.</p> <p>Ve druhé kapitole autorka navazuje na kapitolu první a věnuje se dopadu změn na současnou japonskou společnost, konkrétně je usouvztažňuje s klesající porodností, stárnoucí populací a s problémy mladých Japonců navazovat partnerské vztahy. V této části práce by bylo vhodné zmínit nejen vlivy domácí, ale zasadit pojednávanou problematiku do kontextu celosvětového. Vybrané kapitoly působí obsahově nevyváženě a nevážou se striktně k tématu (např. 2.3.1).</p> <p>Výběr problémů, které autorka rozebírá ve druhé kapitole, není nikde v práci zdůvodněn. V práci místy postrádám provázanost podávaných informací a u podkapitol by bylo vhodné zařadit krátké shrnutí a vyvodit dílčí závěry. Některé informace působí poněkud zbytečně a pro téma spíše nepodstatně (např. s. 33 – „V případě pohotovosti mohou hráči jednoduše zavolat doktora z vestavěných telefonů.“, s. 35 – „[...] či skutečnost, že pro udělení titulu profesora je zpravidla potřeba dosáhnout určitého věku, který značí dostatečnou moudrost.“)</p> <p>Členění práce je logické, avšak rámec pojednané problematiky je vzhledem k rozsahu práce i jejímu obsahu nadsazený a zpracování tématu tak působí nekomplexně. Vlastní argumentační vklad autorky do pojednaného tématu není velký, nicméně je zřejmé, že k informacím dokáže přistupovat kriticky a je schopna je dávat do vzájemných souvislostí.</p>	
Jazyk, stylistika	B–C
<p>Předložená práce je napsána odborným jazykem, avšak obsahuje několik chyb v interpunkci (např. s. 13, 21, 22, 30), několik překlepů (např. s. 8, 11, 22, 34) či neobratných formulací (např. „diskriminace vůči seniorům“, „po dosáhnutí vzdělání“, „lidem na ně závislým“). Za nevhodné považuji počestělé užívání japonských slov v českém odborném textu, byť graficky odlišených kurzívou. Autorka tak užívá např. výrazu „saraíman“ / „saraímen“ (např. s. 17) nebo „šufu“ (s. 22).</p>	
Formální náležitosti, odborná literatura, bibliografický aparát	C
<p>Počet i charakter titulů sekundární literatury je uspokojivý. Po formální stránce má však práce několik nedostatků. U některých odkazů autorka neuvádí konkrétní stranu zdroje (např. PPČ č. 151). Místy navíc opakovaně odkazuje sice ke konkrétní straně (nebo stranám), avšak při srovnání s celkovým rozsahem daného zdroje uvedeným v seznamu bibliografie je zřejmé, že v odkazu uvedená čísla stran jsou mimo rozsah celého článku (např. odkazy na Karan, 2005, v PPČ č. 71, 82, 87, 105, 111, 113; odkazy na Genda, 2005, v PPČ č. 130, 136; odkazy na Genda, 2007, v PPČ č. 140), chybně též odkazuje k celkovému rozsahu zdroje (např. odborného článku), namísto aby odkazovala na konkrétní stranu, ze které parafrázovanou informaci přebírá, a to u vybraných zdrojů opakovaně (např. v rámci PPČ č. 138 a 139).</p> <p>Text práce je místy (dílní slova, části vět nebo věty) z neznámého důvodu formátován ve světle šedé barvě.</p>	
Navrhované celkové hodnocení	C

Témata pro obhajobu, připomínky a doplňující otázky:

1. Jaké společenské změny (vč. jejich příčin) lze považovat za ryze japonské a jaké za změny pozorovatelné celosvětově? Nazřete téma své práce prizmatem celosvětových společenských problémů.
 2. Do jaké míry se domníváte, že je platné tvrzení, které uvádíte na s. 22.

„I ve 21. století je ale v japonské společnosti velmi důležité, aby tuto roli plnila žena svědomitě a věnovala se svému dítěti naplno. Matka je zodpovědná za úspěch svého dítěte ve škole a také je na ni kladen tlak, aby zapsala své dítě do mimoškolních akademických kurzů, tzv. *džuku* (塾) neboli doučování, jejichž úkolem je připravit dítě ke studiu na kvalitnějších školách.“
- s. 26 – Uveďte oficiální názvy programů známých jako エンゼルプラン a 新エンゼルプラン.
 - s. 36 – Doplňte japonské označení pro termín „syndrom manžela v důchodu“, který zmiňujete ve své práci.
 - Zpřesněte definici *sararíman*, kterou uvádíte na s. 17 –

„Takovému pracovníkovi, jehož příjem závisí na stálém platu, často pobíraném od větší korporace, se říká *sararíman* (サラリーマン, zaměstnanec velkého podniku).“

V Olomouci, 12. 6. 2018

Tereza Nakaya